

(Εἰς τῆς κοπέλαις,
ποῦ θέλουσιν τρέλλασαι.)

Τί ὄψεσθαι τὰ Γαλλικά, τὰ πᾶνια καὶ ἡ προικεῖς;...
ὁ κόσμος εἰχώς Ἄλεπου δὲν ἔχει: δόλοιο γλύκακι.

(Καὶ εἰς ὀλίγους
καλοῦς συζύγους.)

Μεγάλα βόδια κουτουλοῦσιν εἰς τὸ παχὺ τῆς μάντρας
κι' ἔπιος δὲν ἔχει κέραιο αὐτὸς δὲν εἶναι ἄντρας.

(Ἐστὴν κυρίαν Φασουλῆ,
ποῦ πεθαίνει γιὰ φίλ.)

Δὲν ἔβανε τὰ μάτια μου τέτοια καλὴ γυναίκα,
ἀν τὴν φιλήσω μὴ φορὰ θὰ μὲν γεννήσῃ δέκα.

(Ἐστὸς Περικλῆ τὸ ταίρι,
ὅπου τὸν κόσμο ζέρει.)

Μαργαριτέρι 'στὸ χερτὶ πουλεῖται ἴστην Ἄσια
καὶ σὺ τοῦ νέου Περικλῆ θὰ γίνῃς Ἄσπασια.

* Ἄν ἔκακοτραγοῦδῃσθα νᾶμαι συχωρεμένος.
ἦμα νερὸ Φιλήμονος καὶ εἶμαι βραχνιασμένος.

(Εἶπε αὐτὰ ὁ Φασουλῆς καὶ παῖδε νὰ ὄμνη
καὶ 'στὰ κεφάλια τῶν τρανῶν τοσκίζει τὸ σταμνί.)

Κολιτάσου προσκλητήριον
'στὸ ἱερὸν Κριτήριον.

Προσβλέπε, Ἀρχιερεῖ, ἐκ τῶν τετραπεράτων,
εἶτε εἰς ἔργμα βουνα διέρχουσε τὰς ὄρας,
ἢ μετὰ τόσων ἀσκητῶν καὶ παχυμουλαράτων,
ἢ ἀρετὴν διδάσκουσε ἀγίας ψυχοκόρας,
ἢ καταλλάτ' ἔλαιον καὶ εἶνον εὐφροσύνας,
εὐφραίνει γὰρ τὸν ἄνθρωπον κατὰ Δαυὶδ κι' ὁ εἶνος.

Προσβλέπε, Ἀρχιερεῖ, ὡς τάχιστα ἔδω,
ἀνάγκη γὰρ ἀπόλυτος τοῦς πάντας νὰ ἴδω.
'Ἡ Ἐκκλησία κατ' αὐτὰς εὐράσκειται εἰς ὄσλον
καὶ καταπέγει πρὸς ἡμᾶς, τοὺς ταπεινοὺς τῆς βούλους,
οὐδὲ θὰ κόψω πόποτε τὴν κεφαλὴν εἰς ἄλλον,
ἢ Θεοτόκην Ἰγουργόν, ἢ Νομικοὺς Συμβούλους.

Ἵμιν γὰρ μόνον ἔξεσι συμφωνίαν πρὸς τὴν τάξιν
δικάσαι τὸν Πανάρτεον καὶ πᾶσαν τοῦτου πρᾶξιν,
κι' ἐοθ' ὅτε κόνδουλον βαρὴν εἰς τοῦτον ἐντρέφαι
καὶ εἰς Συνόδων ἱερῶν θεοπίσματα ἐγκύφαι,
καὶ ἔδωσαι τεσσαράκοντα εἰς τοῦτον παρὰ μίαν,
ἵνα ταχέως παύσῃται ἐγγεῖρων τρικυμῖαν.

Ὅδὸ τοῦ τοιουτοῦ ἔξεσι τοῖς ἄλλοις τῶν ἀνθρώπων,
καὶ γὰρ ἐστὶ δικαίωμα τῶν Ἀρχιεπισκόπων.
Ἵμεῖς καὶ μόνου δόνασθε πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον
ἐπιπέσαι ἐν ἀρετῇ καθὼς κι' εὐθουκίαι,
περὶ πολλοῦ ποιούμενοι θεοπίσματα πατέρων
καὶ τῆς Συνόδου τῆς γενεστῆς τῆς ἐν Λαοδικαίᾳ.

Προσβλέπε ἀκούοντες εἰς τὰς ἐμάς προσβείας,
τοιγάρτοι πέποθα κἀγὼ ἐκ Γερμανοβοβείας,
ἢ δὲ ἄγια μου ψυχῇ βουλεύεται μεγάλα,
τυγχάνει δ' ὄσα κατ' αὐτὰς περιπλοῦται τὰ μάλα,
ὁ δὲ Πανάρτεος γολῆν καὶ ἔξω μὴ προσφῆρει
καὶ τὰ παπούτοια μοῦδωσε ὁ Ἰγουργὸς 'στὸ χερτὶ.

Ὅδὸ θέμις, πάντες εἶπατε, τῷ Θεοτόκῃ μόνον
εἰς τὸν χρυσοῦν τὸν Γερμανὸν ἀναδιβάσαι θρόνον.
Κι' εἰς τοῦτους ἐπιβάλλετε τὴν δέουσαν ποιήν,
τοῦ Πανάρτεου κόψατε καὶ ἄλλον τὸν ἄερα,
ἦν δὲ κι' ἔμετε κωφεύσθητε πρὸς τὴν ἐμὴν φωνήν,
μονονοῦχι ὁ διᾶβολος ὅσες πέριαι τὸν πατέρα.

Εἰδήσεις μερικαί,
πολὸ ἀθεντικά.

(Κι' ὁ Φασουλῆς 'στὴ βούτα κατέθῃ ἐν σπουδῇ
μαζὶ με τοὺς κλητήρας καὶ τάλλο τὸ συνάρι
τοὺς κλέπτας τοῦ Μουσεῖου περιέρωσ τὰ ὄη,
καὶ ἀπ' ἑκῆς τοιαῦτα 'στὸν Περικλαίτου γράφει.)

Νυκτὸς δεκάτῃ ὥρᾳ.—Σ' ἀσπάζομαι 'στὰ χεῖλη...
σοῦ γράφω ἀπ' τῆς βούτας μὴ πτερωτὸ κοντόλι.
'Στὰ τόσα ἐρικρικά μας καὶ ἄλλο ἐρικρικό...
κλέπταις καὶ 'στὸ Μουσεῖο τ' Ἀρχαιολογικό.

'Ἡ ὥρα εἰνὸς ἐκάτῃ.—Εἶπ' ἕνας κουτενέας
πῶς κάπου ἐκτυποῦσε παραβουρῶ μπερνέας,
κι' ἐνόμισαν καρπόσει πῶς κ' ἔπτερε λαστέας
κι' ἀδικίας τῶν κλητήρων ἐγγῆσε ὁ Χριστέας.

'Ἡ ὥρα δὲ ὠδεκάτῃ.—Ἀνάποτον κι' ἄλλοι λόχοι...
νομιζῶ πῶς 'στὸυ κλέπταις εὐρισκοῦται τὰ ἴχνη,
καὶ ἀν τὸ φέρ' ἡ τυχὴ νὰ τὴν ἀνακαλύψω
ἀμείως μὲς 'στὴ βούτα τὰ μούτρα τοῦ θὰ τριφῶ.

Μεσάνυκτα καὶ κᾶτι.—Ἀκούονται βρονταί...
νομιζῶ πῶς ὁ κλέπτης δὲν εἶναι ὁ μπερνέας...
κλητήρων κι' Ἀστυνόμων ἀναπῆθ' τὸ στήθος,
'στὴ βούτα καταβᾶνει κι' Ἀρχαιολόγων πᾶθος,
κι' ἀνακαλύπτουσι τέλος τὰ ἴχνη γυναικῆς,
κι' ἀκουεῖς τότε γνῶμας τοῦ κάθε παλαβοῦ,
λέγουσι οἱ μὲν πῶς εἶναι ὁ κλέπτης θηλυκοῦ,
οἱ ἄλλοι οἱ κἀποτα θὰ εἶχε βαντεβοῦ.

'Ἡ ὥρα εἶνε δὲ οὐ.—Βαβαὶ τῆς εὐθείας!...
αὐτὴ τὴν ὥρα ἦλε κι' ὁ ρέκτης Κεκαβδαίας,
καὶ γνῶμας περὶ κλέπτου ἐπρότερος σφᾶς
καὶ πῆθαν νὰ κέρημι κι' ἔδω ἀνασφᾶρας.

'Ἡ ὥρα εἶναι τρίτῃ.—Θεὸ μου! τείναι τοῦτα;...
ὁ ρέκτης Κεκαβδαίας ἐκόλλησε 'στὴ βούτα
καὶ τρέχουσι νὰ τὸν ἐβάλλου κλητήρας κι' Ἀστυνόμοι,
μὰ μείνει κολλῆμενος ὁ δυστυχὴς ἀκόμη.

Τρεῖς καὶ εἰκοσιεπεντε.—Ἄς πᾶν νὰ χαθῶ...
ἀδύνατον ὡς τώρα ὁ κλέπτης νὰ φερῆθῃ,
καὶ εἶγαῖνο μὴ τοὺς ἄλλους καὶ μὴ τὸν Κεκαβδαίαν
κατενδουσιασμένους ἀπὸ τὴν εὐθείαν.

Ἐκ Πατρῶν ἐπιστολῆ,
κατεπιγούσικα πολὺ.

Κι' ἔμετε ἔδω ἐκάνετον τὸν Κλήθωνα γιὰ γούρι
καὶ τοῦτ' οἱ στήγρις ἐτυχᾶν 'στὸν δόλοιο Κοκτοσύρη:
«Κεραλλοῖνι»—Πατριεῖ, ποῦ κἀνεῖς τόση χαῖρα,
κτεριμῶ σ' αὐτὴ τὴν ἐκλογὴ μὴ ἴγῃς ἀπὸ τὰ μούτρα.»